

[P. D. Jensen.]

skal udføre det. Det vil sige, at vi kommer ud for en Administration uden Lige og ud i en meget bekostelig Administration, og, hvad værre er, hele Administrationen af Forsorgsloven vil under saadanne Forhold glide over til Kontorerne. Det bliver kun Bagateller som Tillægshjælpen, det sociale Udvalg faar med at gøre.

En god Ven af mig, der er kritisk Revisor for en af vore Amtskontorer angaaende de sognekommunale Socialregnskaber, udtalte saadan noget lignende til mig, efter at dette Lovforslag var fremsat: Jo mere man udbygger Lovene for at faa Specialtilfældene med ind i dem, des mere forlader man Muligheden for at lave overskuelige Paragraffer, som de ikke-lovkyndige, der skal administrere Lovene, kan forstaa og overse! Med de nye Bestemmelser vilde jeg nødig være nyvalgt Socialudvalgsformand uden tidligere Kendskab til Socialloven. Jeg tror, at disse Udtalelser og dette Syn paa Sagen er rigtigt. Jeg kan ogsaa minde om, at Hørup engang har sagt eller skrevet, at det gjaldt om, at man ikke lavede flere Love end højst nødvendigt, og at det gjaldt om at forme Lovene saaledes, at den menige Mand kunde forstaa dem. Disse Ord er uden Tvivl rigtige. Hørups politiske Efterfølgere har ikke altid handlet efter hans Ord. Jeg tror paa Folkestyret, derfor mener jeg, Lovene skal formes, saa Folket kan forstaa dem og administrere dem, saa at ikke Administrationen glider over til Embedsmændene og skaber et Embedsvælde, der tager Styret fra Folket.

Lad mig slutte med at sige, at uanset mine kritiske Bemærkninger angaaende et bestemt Punkt i Lovforslaget gaar mit Parti ind i Udvalget med den bedste Vilje til gennem Forhandling at naa et godt Resultat, og med et godt Resultat mener vi en Lov, der kan hjælpe dem, der uforskyldt kommer i Nød, men samtidig en Lov, der saa vidt muligt hindrer Misbrug. En god Forsorgslov er en Nødvendighed. Den bedste Forsorg vilde det være at skabe et Samfund, hvor man var i Stand til at anvise alle dem, der kunde arbejde, Beskæftigelse til en rimelig Løn, som kunde sikre dem egen Bopæl paa Fædrenes Jord, selv om ogsaa det var under beskedne Forhold. Dette vilde skabe en stærk Nation, der vilde være det allerbedste Bolværk mod Uroligheder, hvad enten disse kommer udefra eller indefra. Derfor maa ogsaa enhver Lovgiver arbejde med dette store Maal for Øje, ogsaa naar vi beskæftiger os med en Lovgivning som den foreliggende.

Jens Thomsen: Det foreliggende Forslag om Ændringer i og Tilføjelser til Forsorgsloven er et stort og omfangsrigt Forslag, og jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i dette. Sociallovens Fader, fhv. Socialminister Steincke, har sagt, at Socialloven er god nok, det er bare Menneskene, det ikke er saa gode, som de burde være. Det er vist helt rigtigt, men da det vist desværre har lange Udsigter med, at vi skrøbelige Mennesker bliver saa gode, som vi bør være, er det sikkert nødvendigt at ændre Socialloven. Der er ingen Tvivl om, at Socialloven i nogen Maade har svækket Selvopholdelsesdriften hos enkelte Personer. Om det foreliggende Forslag er helt fyldestgørende, er det vanskeligt at bedømme, men det er min Overbevisning, at Forslaget fører Udviklingen i den rigtige Retning til at opnaa sundere Forhold. I Tillid til Udvalgets store Arbejde med Sagen og under Hensyn til den enstemmige Indstilling kan jeg paa min Gruppes Vegne anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Oluf Pedersen: Under den Debat, der var ved Udvalgets Nedsættelse, hævdede jeg, at det store Fremskridt ved Socialreformen var, at mange Mennesker, og særlig Familier med Børn, nu kom fri af Fattigvæsenet, og jeg har rent principielt været Tilhænger af det svenske Princip, helt at undlade Retsvirkninger. Det var derfor naturligt, at jeg under de Forhandlinger, der har fundet Sted i Udvalget, vendte mig stærkt mod den Tanke at bruge Fattighjælpsvirkningen som en Trusel, som et Middel til at hindre Misbrug. Det er derfor ligetil, at vi fra vor Side har søgt at mildne Reglerne, og hvis det kan lykkes i Folketingsudvalget i videre Udstrækning at mildne disse Regler, skal det i alt Fald ikke møde Modstand fra vor Side.

Med Hensyn til Bestemmelserne i Lovforslaget vil jeg sige, at Bestemmelserne om, at de arbejdssky kan sættes til at arbejde for Understøttelsen, synes jeg er rigtige, thi det er jo Arbejde og ikke Understøttelse, de arbejdsduelige har Krav paa. Og den Begrænsning, der finder Sted af Kommnehjælpen, er næppe urimelig, idet den medvirker til at bringe Ligestilling for Kommunerne, saaledes at ikke enkelte Kommuner kan yde større Understøttelser ud over, hvad andre yder, og faa de andre til at deltage i Betalingen. Med Hensyn til Bestemmelserne om Tilbagebetaling finder jeg, at det er rigtigt, at naar man har Bestemmelser om Tilbagebetaling, skal de